

Motel Bílý důl

Helena Vondráčková

My marnili den, jak to bývá,
bývá, bývá.
Jen jízda a hádky a bláto a kal.
A vztek, jenž tě hnál.

Proč neřekla jsem: Už se stmívá,
stmívá, širá, stmívá.
Nejed' dál.

Stůj,
tady je motel Bílý důl.
Stůj,
tady nám prostřou pro dva stůl.
Pohled' déšť sílí,
pojď spát chvíli.
Tak stůj,
zde i noci prý jsou bílý.

Teď únavou mé oči slábnou,
slábnou, slábnou.
Zas jízda a sníh, věčné trampoty zim.
Nač trápit se s tím?

Chci probdít jak dřív tu noc vábnou,
dlouhou, krátkou, vábnou.
Ale s kým?

Stůj,
tady je motel Bílý důl.
Stůj,
tady nám prostřou pro dva stůl.
Světla v tmách mílý,
pojď spát chvíli.
Tak stůj,
zde i noci prý jsou bílý.
Jsou bílý.
Jsou bílý